

一人のベルギー人の物語

石川県金沢市国際交流員
Marlies Holvoet
マリス・ホルヴート

“唯一の存在”

石川県、金沢市のベルギー国際交流員マリス・ホルヴートです。そのように自己紹介する時、「ええっ、ベルギー?! 珍しいね…JETプログラムはベルギー人が多いのですか」という言葉を、よく耳にします。その時、私がいつも答えるのは：「いいえ、私は日本のただ一人のベルギー国際交流員です」^ー^ 私が“唯一の存在”であることは、とても奇妙な感じがします。

ただ一人のベルギー人として、自分のJET経験は他のJET参加者と少し違うかもしれません。ベルギーでは、JETプログラムがほとんど知られていません。もともと日本についてあまり知られておらず、プログラムの配属先が一か所だけということもあり、認知度がとても低いです。それによって、他の国に比べて、採用選考過程が短いです。一次面接（すっごく緊張!）のみ行われ、2回目、3回目もなく、ただ結果を待ちます。また、ベル

ギーのプログラム参加者は、配属先が石川県の金沢市と決まっているので、配属先がどこになるのか…という心配をする必要がありません。なので、私は試験を受ける前からどのような環境で働くのか、ということを理解しながら試験に臨むことができました。^ー^

普段の生活では、私が“唯一の存在”であることはあまり目立ちません。ただJETが開催する研修の懇親会は、出身国ごとのグループで行われますが、ベルギーの参加者が非常に少ないです。^ー^ とはいっても、いつも他の国の懇親会に混ぜてもらうので、孤独感はありません。

モデル・ベルギー人

JETに参加して、「国籍」をととても意識するようになりました。ベルギー人の特徴の一つとして、「愛国心が全く欠けている」といわれます。私自身も“ベルギー”という国籍を意識しながらベルギーで暮らすことは一切ありませんでした。しかし、JETプログラムの生活では、私の国籍が一番注目され、よく「国=マリス」と思われています。もう“マリス”ではなくて、“ベルギー人”であり、国の代表です！

皆さんにも同じような経験があるかもしれませんが、でも、それに対して、どのように対応すればいいのでしょうか？もちろん、自国に対しての自分の観察は中立ではありません。しかも多くの場合は、JET参加者が、日本人にとって各国の（ただ一つ）直接の情報源です。自分の国や文化について

ベルギー文化講座：バレンタイン・チョコ作り！

金沢姉妹都市公園で小学生にベルギーについて説明

て話すことが、現実／事実と見なされます。それを意識する必要性を感じました。もう一方では、自分の国から離れていてこそ、自分の国に関

して、あらためて発見できることもあります。自国に関するステレオタイプやクリシェの中、どれが間違っているのか、どれが現実に基づいているのかを考えることがあります。

学習体験

ベルギー人についてよく言われるのはつつましい／控え目であるということです。ベルギーでは、「ただ小さなベルギー人」、「自慢はくさい」ということわざがあり、子どもの頃からそう習います。その結果、自国の賛辞を述べたり、自慢したりするベルギー人を見つけることは大変難しいかもしれません。自分もそういったベルギー人の一人でした。しかし、CIRとしていつも自国の素晴らしさを紹介するよう依頼されることが多く、とても悩みました。そこで、私は人生で初めて自分自身に「ベルギーの素晴らしさは何か？」と問いかけてみました。

そうすると、自国についてあまり知らないことに気が付きました。国と文化紹介講座の時、ベルギーに関するさまざまな質問に対し、モデル・ベルギー人として何でも教えられるという期待に応えなければなりません…つまり、もっと勉強する必要があります！@_@と感じました。

この点では、JETプログラムが日本文化での生活だけでなく、他の面でも非常に貴重な学習体験となりました。ベルギーについて、わからないことがたくさんありましたが、途中からはベルギーを強かに擁護する者となっていました！（…どんなにベルギー人らしくなくても… ^-^）

最終章

JET参加者として働いた2年間は、多くの出来

事が目まぐるしく通り過ぎていきました。大学を卒業し、初めて就いた職がこうなるとは思いませんでした。一日とて同じ日はありません。翻訳

国際交流イベントのベルギーブース

や姉妹都市関係の仕事、イベントの企画、学校訪問、文化紹介、金沢と外国での代表団のアテンドや通訳まで…全て経験しました。というよりは、その全てを経験するチャンスに恵まれました。

金沢市役所国際交流課という思いやりのある環境の中で行った「仕事」で、2年の間に、多くの経験を得られました。時には、難しくてきつい試練もありましたが、それらを乗り越えるため、努力を積み重ねることで自信が付き、「仕事」に対する恐怖心もなくなりました。中には、自らも楽しんで取り組めることもたくさんあり、さまざまな分野の「仕事」を経験することができました。

しかし、このJETの生活には期限があります。私もまた、ベルギーに帰る時が来ます。その時が来たら、「仕事」そして日本での生活で一番心に残るものは、さまざまな人との間に生まれた、温かい友好関係です。職場やJETの同僚、そして金沢市で出会った方々のことを、一生忘れません。この方々にとって、私は“唯一のベルギー人”ではなく、“唯一のマリス”でしたから。^-^

ベルギー出身の金沢市国際交流員マリスです！
ゲント大学で東アジアの言語と文化を専攻し、2006年に初めて旅行で来日…「また行きたい」と思ったため、2007年にワールド・キャンパス・インターナショナル(WCI)国際交流プログラムに参加しました。

大学を卒業後、大学院で現代芸術品保存と展示物経営を学び、論文の研究で初めて金沢へ来て、街に惚れました。2011年にJETプログラム参加者に選ばれ、(石川県)金沢市の国際交流員として働き始めました。興味はダンス、芸術と工芸、旅行、料理など、文化マニアです！^-^

Marlies Holvoet

Enig

Mijn naam is Marlies Holvoet en ik ben de Belgische Coordinator voor Internationale Relaties (kortweg CIR) in Kanazawa, Ishikawa... en meteen ook de enige Belgische CIR in heel Japan. Dat laatste is zo'n beetje de standaardtoevoeging die onvermijdelijk komt na de opmerking: "Wauw, België, dat hoor je niet veel... zijn er veel Belgen hier dan?" Het is best wel gek een unicum te zijn en als enige Belgische is mijn ervaring misschien soms net ietsje anders geweest dan die van JETs uit andere landen.

JET is in België relatief onbekend (feit dat er maar een plaatsje beschikbaar is, heeft daar natuurlijk veel mee te maken). Het selectieproces is daardoor ook kort in vergelijking met andere kandidaatlanden. Na één (weliswaar zenuwslopend) interview ben je er vanaf. Geen tweede of derde selectieronde, enkel nog wachten op het verlossende antwoord. De Belgische JET hoeft zich ook geen zorgen te maken over waar hij/zij na selectie terecht komt, want er is maar één mogelijke positie, en dat is in Kanazawa, Ishikawa. (Ik wist dus op voorhand waar ik aan begon ☺)

Meestal valt het niet zo op dat ik "de enige van mijn soort" ben. Enkel tijdens de JET conferenties wanneer er reünies zijn met landgenoten... is die van mij behoorlijk beperkt in deelnemers ☺ Ach, de eenzaamheid is nooit van lange duur; Ik word altijd wel geadopteerd door een ander land. ☺

Modelbelg

Sinds ik als CIR begonnen ben, word ik meer dan ooit tevoren met (mijn) nationaliteit geconfronteerd. Kenmerkend voor Belgen is hun absolute gebrek aan nationale trots, zelfs enig nationaal gevoel is vaak ver te zoeken. In al mijn jaren in België had ik dan ook nog nooit echt in termen van nationaliteit gedacht. Maar als JET is mijn nationaliteit zo een groot punt, dat ik er vaak mee vereenzelvigd wordt. Ik ben dan niet langer gewoon "Marlies" maar wordt gebombardeerd tot "de Belg", voorbeeldburger en vertegenwoordiger van een heel land(je)! ☺

Ik denk dat dit voor alle JETs wel een herkenbaar fenomeen is. De vraag is alleen: "hoe ga je daarmee om?" Je visie op je eigen land is uiteraard niet neutraal. Maar als JET ben je wel in vele gevallen de (enige) rechtstreekse bron voor het Japanse publiek, en wat jij vertelt over je land en cultuur, wordt als absolute waarheid onthaald. Een zekere nuancering is dus aangewezen. Anderzijds ga je door afstand te nemen van je land zelf heel wat dingen in een nieuw licht zien. Welke clichés en stereotypes over je eigen cultuur zijn misconcepties? Welke berusten op waarheid?

Geweldig!

Van Belgen wordt vaak gezegd dat ze te bescheiden zijn...

van het soort "we zijn maar luttele belgjes". "Eigenlof stinkt" wordt er met de paplepel ingegeven. Je zal dan ook maar weinig Belgen vinden die spontaan lofredes over eigen land willen/kunnen afsteken. Ik was er ook zo eentje. Als JET is dat natuurlijk moeilijk houdbaar als je om de haverklap gevraagd wordt om uitgebreide presentaties over de "geweldig!-heid" van je land te geven. Het probleem dat ik daarbij heb ondervonden, is dat ik me voor het eerst in mijn leven moest gaan afvragen: "Wat hebben we dan allemaal voor geweldigs in België?"

Ik realiseerde me daarbij snel hoe weinig ik maar over mijn eigen land wist. Tijdens presentaties en lezingen werden vragen gesteld van de meest uiteenlopende aard, en ik werd als modelbelg verwacht op alles een antwoord te hebben... Dat werd dus studeren geblazen! JET is op die manier niet alleen een leerervaring gebleken wat betreft Japanse cultuur en maatschappij, mijn kennis op andere vlakken is er ook veel rijker op geworden. Hoewel ik nog steeds lang niet alles over België weet, ben ik toch een enthousiast ambassadeur voor mijn landje geworden! (hoe on-belgisch dat ook is ☺)

Eindbalans

Mijn JET jaren zijn twee zotte jaren geweest. Ik had nooit gedacht dat mijn eerste job er zo zou uitzien. Elke dag is totaal iets anders; Van bureauwerk zoals vertalingen en briefwisseling tussen zustersteden, over evenementen organiseren, presentaties geven in scholen, kooklessen in gemeenschapscentra tot het begeleiden van en tolken voor delegaties in Kanazawa en het buitenland... ik heb het allemaal gedaan. Of liever, ik heb het allemaal mogen doen.

Vanuit de beschermende omgeving van de afdeling internationale uitwisseling van het stadhuis in Kanazawa heb ik in twee jaar tijd ongelooflijk veel kunnen ontdekken en een berg ervaring kunnen opdoen in de meest uiteenlopende jobdisciplines. De opdrachten zijn soms moeilijk en veeleisend (heel wat onzekerheden te overwinnen), maar dankzij die uitdagingen ben ik er sterker uitgekomen (nog geen regelrechte taaie tante maar toch ☺) Meestal is het werk echter leuk en aangenaam, en altijd is het boeiend. JET is voor mij = een opeenvolging van unieke opportuniteiten.

Maar er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Wanneer JET er voor mij opzit, keer ik terug naar België. Wat me van dit avontuur het best zal bijblijven, zijn zonder twijfel de mensen waarmee betekenisvolle vriendschappen zijn gegroeid; Mijn collega's op het werk, mede-JETs, en vele anderen die ik onderweg ontmoette. Deze mensen zullen me voor altijd dierbaar blijven... Voor hen ben ik namelijk niet "het Belgje in Japan", maar gewoon "Marlies". ☺

オランダ語